

119

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 31 marca 1990 r.

w sprawie warunków prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych i na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości oraz maksymalnej wysokości marż pobieranych przy wykonywaniu tych czynności.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 3 w związku z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenie dewizowe na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych oraz na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości, zwane dalej „zezwoleciem”, jest udzielane przez Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, jako indywidualne zezwolenie na wniosek.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien wskazywać:

- 1) wnioskodawcę, jego adres i rodzaj działalności, na której prowadzenie ma być udzielone zezwolenie,
- 2) okres objęty zezwoleciem i termin rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1,
- 3) adres właściwy dla miejsca prowadzenia działalności określonej w ust. 1 oraz dane, które są wymagane stosownie do ust. 3 lub 4,
- 4) w jakim pomieszczeniu oraz w jakich dniach tygodnia i godzinach będzie prowadzona działalność określona we wniosku.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na działalność polegającą na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży wartości dewizowych powinien zawierać dane, o których mowa w ust. 2, oraz:

- 1) wskazywać sposób wykonywania pośrednictwa,
- 2) zawierać informacje o pomieszczeniu, w którym będzie prowadzona działalność, oraz o dniach tygodnia i godzinach jej wykonywania.

4. Do wniosku o udzielenie zezwolenia należy dołączyć oświadczenie w sprawie karalności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez osobę ubiegającą się o zezwolenie oraz przez osobę, która bezpośrednio będzie zajmowała się kupnem i sprzedażą lub pośrednictwem w kupnie i sprzedaży wartości dewizowych, jak również o fachowym przygotowaniu tej osoby.

5. Nie stosuje się wymagań określonych w ust. 4, dotyczących oświadczenia o karalności, jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia został złożony przez bank lub inną osobę prawną.

6. Przed udzieleniem zezwolenia NBP może:

- 1) zażądać uzupełnienia danych zawartych we wniosku, jeżeli nie czyni on zadość wymaganiom ustalonym w ust. 2 i 3,
- 2) sprawdzić zgodność ze stanem faktycznym danych dotyczących pomieszczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 4,
- 3) poddać sprawdzeniu fachowe przygotowanie osoby przewidzianej do prowadzenia bezpośredniej działalności, o której mowa w ust. 1.

§ 2. NBP udzieli zezwolenia, jeżeli:

- 1) zostało zapewnione prowadzenie działalności, o której mowa w § 1 ust. 1, przez osoby posiadające kwalifikacje do dokonywania czynności obrotu wartościami dewizowymi,

- 2) pomieszczenie przeznaczone na działalność, o której mowa w § 1 ust. 1, jest lokalem użytkowym, dostosowanym do prowadzenia tej działalności i zapewnia bezpieczne dokonywanie transakcji,

- 3) osoby określone w § 1 ust. 4 nie były karane za przestępstwa wymienione w tym przepisie.

§ 3. 1. Pomieszczenie przeznaczone do prowadzenia kupna i sprzedaży wartości dewizowych powinno być wyposażone w:

- 1) oznaczenie umieszczone na zewnątrz w widocznym miejscu,
- 2) formularze druków, które będą wystawiane na dowód kupna lub sprzedaży wartości dewizowych,
- 3) pieczętkę imienną kasjera,
- 4) zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych,
- 5) tablicę informacyjną, zawierającą wykaz skupowanych i sprzedawanych walut lub innych wartości dewizowych, oraz aktualne ceny kupna i sprzedaży,
- 6) rejestr kupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych,
- 7) tablicę informującą o dniach i godzinach, w których prowadzona jest działalność.

2. Warunki określone w ust. 1 pkt 1—5 odnoszą się odpowiednio do pomieszczenia, w którym jest prowadzone pośrednictwo w kupnie i sprzedaży wartości dewizowych połączone z przyjmowaniem tych wartości.

§ 4. Zezwolenie dewizowe określa:

- 1) miejsce prowadzenia objętej zezwoleciem działalności polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych lub na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości,
- 2) okres, na jaki zezwolenie zostało udzielone (oznaczony lub nie oznaczony),
- 3) wartości dewizowe mogące być przedmiotem działalności określonej w zezwoleniu.

§ 5. 1. Osoba, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych, jest obowiązana zapewnić:

- 1) ewidencjonowanie każdej transakcji kupna i sprzedaży w opatrzonych pieczęcią NBP rejestrach, których wzory są określone w załącznikach nr 1 i 2 do zarządzenia,
- 2) wydawanie w każdym przypadku kupna lub sprzedaży wartości dewizowej dowodu imiennego lub na okaziciela według wzoru określonego w załączniku nr 3 do zarządzenia,
- 3) prowadzenie ciągłego kupna i sprzedaży walut obcych w godzinach działalności.

2. Obowiązki określone w ust. 1 pkt 1 i 3 odnoszą się odpowiednio do osoby, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży wartości dewizowych.

3. Kopia dowodu kupna lub sprzedaży wartości dewizowej podlega przechowywaniu w pomieszczeniu, w którym jest prowadzona działalność, przez okres 5 lat.

§ 6. Wykonywanie czynności kupna i sprzedaży wartości dewizowych lub pośrednictwa w kupnie i sprzedaży tych wartości przez osoby inne niż określone w dokumentach, o których mowa w § 1 ust. 4, jest dozwolone po nadesłaniu do właściwego terytorialnie oddziału NBP dokumentów określonych w tym przepisie; przepis § 1 ust. 6 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Skupione wartości dewizowe nie mogą być przeznaczone na cele inne niż sprzedaż osobom krajowym fizycznym lub NBP albo innemu bankowi dewizowemu.

§ 8. Różnica między ceną kupna a ceną sprzedaży wartości dewizowych (marża) nie może przekraczać 8% bieżącej ceny kupna wartości dewizowych, a przy pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości — 4%.

§ 9. Osoby, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie punktów kupna i sprzedaży walut obcych na podstawie przepisów zarządzenia określonego w § 10, zachowują tę uprawnienia do dnia 1 lipca 1990 r., z tym że w terminie 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia obowiązane są dostosować tę działalność do zasad określonych w tym zarządzeniu.

§ 10. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 13 marca 1989 r. w sprawie zasad udzielania zezwoleń dewizowych na prowadzenie punktów kupna i sprzedaży walut obcych (Monitor Polski Nr 6, poz. 65).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. A. *Olechowski*

Załączniki do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 marca 1990 r. (poz. 119)

Załącznik nr 1

REJESTR KUPNA I SPRZEDAŻY WARTOŚCI DEWIZOWYCH

Lp.	Data transakcji	Kupno					Sprzedaż						
		określenie wartości dewizowych				cena jednostkowa (kurs)	zapłata w zł	określenie wartości dewizowych				cena jednostkowa (kurs)	przychód w zł
		USD	DM					USD	DM				

Załącznik nr 2

REJESTR KUPNA I SPRZEDAŻY ZŁOTA I PLATYNY

Lp.	Data transakcji	Kupno			Sprzedaż		
		określenie wartości dewizowych, z uwzględnieniem wagi, próby i wartości nominalnej (nie będących znakami pieniężnymi)	cena jednostkowa (kurs)	zapłata w zł	określenie wartości dewizowych, z uwzględnieniem wagi, próby i wartości nominalnej (nie będących znakami pieniężnymi)	cena jednostkowa (kurs)	przychód w zł

Załącznik nr 3

DOWÓD KUPNA — SPRZEDAŻY WARTOŚCI DEWIZOWYCH NR

Imię i nazwisko

Adres

Nazwa i kwota kupionych — sprzedanych wartości dewizowych	Cena	Równowartość w złotych

.....
(miejsce i data wystawienia)

.....
(podpis kasjera i jego pieczęćka imienna)